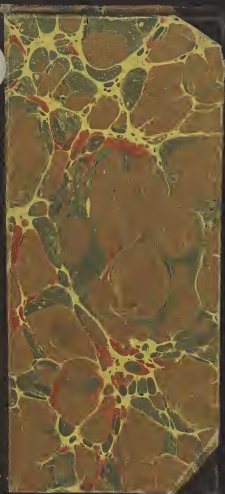
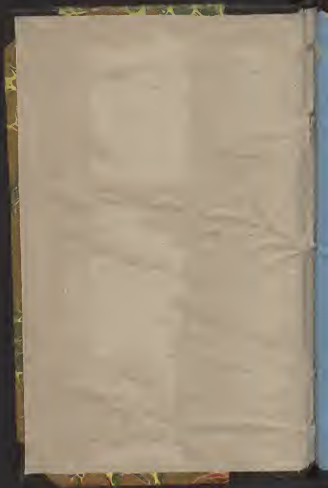

J. 240
Las.

Cherry 18

Gudrækelegar

V J A V

B æ n e r /

Med Morgun og
Kvöld Berfum / Stem flei-
re Naudsynlegum Bæn-
um og Psalmum.

Samsettnar

Er Bæna Bæf

þess Natt. Uppliffa

Doct: Iohannis Laffenii,

Ap

Col. Mag. Steine Jons

Syne / Biskupe N. S.

Þrydja Góðdæg M LCC XI

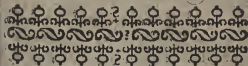
Til Lefarans.

Her koma nu fyrer Siou
ner Vinsamlege Lefare
Einar Stuttur Vikur
Bæner / Vidregnar af
þeirre Stærre Bana. Leck þess
Hæll. Vpplýsta z And. Nýta D.
Iohannis Lassenii, af honu. siou
um / hørtiar eg hefe ur Þáttu B.
lagt. H. vort Bæn. sig' ant. Þers
er. fangiaft ma epter Hus. Lefur
i hørt siou / ef so poeknaft. Morg
ur. Þers. meiga fangiaft under
þeim Ton. Dagur i Austre øllu.
z a. Rødd. Þers. / Tinn 6. eg best ætte.
Nyt þier. Vinsamlege Lefare / þetta li
la Vert. / 3 Guds Dotta / Þier ap. Mies
Stambøed : Sem er / Þia og alla Guds
Barna Þienare og fyrerbidiare.

Hoolum D. 12. April. Anno 1728.

St. J. S.

Morgun Bæn a Sunnugum.

Morgun Bæn a Sunnugum.

MOf og Pader / Þrís og
Ara sie þier / Myssumfæ-
me / Siæsturke Gud og
Pader / þu sem mæ hef-
ur a þessare umildene Moost and-
sant þina Fødurlega Myssun og
Milde / og hefur unt mæ ad
sofa Nraustum æ Neilltrygdum /
an allrar Blælu og Næstasem-
da / þu hefur vardveitt mig / so
sem Eirn vardveiter Siæalldur
sins Auga / og geimt mig i Sku-

gga þína Bængta! Þu hefur unnt
 mætt að lifa aftur þessa Dags
 Lífs með þegnude : Eg þýssa
 þig fyrir allar þínar Dæmdu-
 er/og þakka þér fyrir alla þína
 Náð / Sem þu hefur mætt frá
 minnar Móður Lífe allt til þess-
 arar Stundar áudsgætt. *Wyl-*
 vna þig fráþveiges þér mig au-
 ma völdu Mættu : Fyrir gief
 mætt allar mínar Synder/ og tak
 þu eðle þína Náð frá mætt/ *Tak*
 þu eðle þína Náð/ *Winstu* a þad
 þra Blood þíns Martans Son-
 ar Jesu / Sem hafi hefur fyrir
 þína utþell / Fyrir þess Gætt
 þínu mætt Náðugur / og tak
 mætt eðle frá þínu heilaga Aug-
 liti heildur tak mig nú og i Dag

Í þín Födurlegast Födm og
 Mædar. Skaut: Vardveittu eft-
 er þínum Födurlegum Mýskunum
 Vilja mitt Líf og Lífama a þess-
 um Deige/og látt ekkert Íllt ne-
 lægia sig til míns Heimilis/ þvi
 i þínar Födurlegar Mændur befa-
 la eg allt það sem mæi tilheyrer.
 Þu ert mín Fader/eg þitt Barn/
 Á látt mig i þínu Neilsögu Mænd-
 um til Lífmailegrar og eilífrar
 Blessunar stadfastlega teiknada
 vera. Mýskuna þig yfer mig og
 mitt gírvallt Heimile/ og verlu-
 mæi Mædugur/Du/a míni Sönd-
 da Stund/ og a Deige þíns fad-
 arsta strænga Dóms/því þíns
 Elskulega Sonar Íesu Chrísti
 Sakar. Fader vor/ etc.

Gud Fader Siastu goode /
 geirader alltid mig / Gud Son
 minn mildde Broders / Wylstun þyn
 dæfæmlig / I Noott pfer mien
 vakte / D. Helge Ande þu / Her
 Satans fra mien hrakter / Nialo
 þa mien i Dagnu.

Apellid Bæn a Guñu
 Dögum.

Nott Tæn Gud Fader
 a Minnum / og Her
 minns Efts / þyn Werk
 eru Einsamul Siasta
 Trufeste / þu þefur mien a þess
 um Deige lifande vidhaldid / og
 allt Gott andstind / og epter þine
 skoru og Naloflegu Wylstunse
 me vardreit mig fyrer öllu þinu.

Lofed

Lifed og allt Gott hefur þu mæ
veitt/ og þín Vænðing hefur vart
veitt mín Andardrátt/ þar fyrir
þrýssar þig mín Sál/ og mín
Mútur er fullur af þíni Þrooso
an. Nialpa mæ framvegis fyrir
er þíns Rafns Saker/ þu bless
ada Israels Traust/ Afmá mín
ar Misgjörðir/ sem eitt Ský/ og
mínar Syndir/ sem elna Þoku/
þreinsa mínna Samvitsku af dau
um Verkum/ fyrir það utHELLA
Saklausu Blood Jesu Christis/
Taktu ecke þína Hænd frá mæ/
og yferyggef mig ecke Sím/ Gífu
legaste þader/ Nu er Rotten kom
en/ og þar er dít í frangum
mig. A/ þu mitt fegurstu Eidd/
yferyggefdu mig ecke/ mín skara

Gool/ Gæktu nu ecke under i mih
 nu Niarta / Gættu Bætt þína
 Þekkuðu Gíngla i fríngum mig/
 að þeir mig og alla mína fra öllu
 um Stada og Næstasendum / A
 Elfe/ Veru og Gofse Næðarsam-
 lega varduðe: Blessa þu mín
 Gofnu / og lað mig i þier Næð
 og Næðsme hafa. Þ þu alleina
 goode Gud og Fader / þier befala
 eg mig / Mína Bæn er i þier / I
 þier vil eg nu utaf sofna / under
 Slugga þína AlmáttisÞangia/
 verð eg vel varduðtur: Tæktu
 að þier framvegis mína Gætt /
 og lað mig aptur eftir þínum
 Næðar Billa a Morgun / þier
 til Dýðar og Lofs aptur upp
 vatna/ fyrir Arnadar Orðs Gætt
 er

Morgun Bæn a Mannsdögum

er þíns Elskulegasta Sonar
Jesu. Gader vor/ etc.

Hilaga þræning þæðsta/ Nese
eg þína Dag/ I þínu Naf-
ne æðsta/ Þppþyríad/ Lofs míns
Nag/ Blessaðe Næd þín blýða -
Þíð eg eins geime mig / I Mótt
fyrer utan Svæða / Altes þín
míldelig.

Morgun Bæn a Manns-
Dögum.

Mítt unsame/ Mílders-
aste Gud og Gader / A
þssare Morgun- Stund
fram ítem eg fyrer Tí-
nar Skool þínar Guddoomlegrar
Gíassu/ med Híartanlegee Þæð-

argjörð / fyrer það / ad þu hefur
 en nurburðvirked. Mörkrunum frá
 miet / og hefur lætad mig hraust
 af og Neilbrygdan af mgnum
 Svefnis uppstanda. O / Martians
 Gader / þín Tond hefur mig vernd
 ad / so ad Satan hefur ekki kunn
 ad ad hrella mig edur stada / þar
 fyrer það nu min Munnur fram
 veigis vera fullur af þíne Troos
 an / og min Tunga af þíne Sof
 gjörð Daglega. O / þu Mýskun
 same Gud / Þyrgief miet allar
 minnar Synder / og gior þu vel vid
 mig / Minstu ekki a Syndet min
 ns Ungdeoms og a minnar Yfer
 troðstur / Minstu heldur mig epl
 er þíne uppbillre Mýskunsenie / fyr
 er þínas Guddoomlegrar Gæssu
 Saker /

Saker/ Emt þína Heilaga Eing-
la vernda mig í Dag og alla Tí-
ma a öllum mannum Begum / so
ad eg fýrer öllum Stada Fodur-
lega vardveitfur verde. Þviad
þier / Míni Gud/ fel eg a Nendur
míni Efkama og Sam / alla mína
og allt það mitt er / Vernda mig
og vardveit/ Hlíf þú mæ og við
þallt / Ad ekkert Bont nælæge
sig til míni Berti míni Etkiöldur
og Berta/ Blessa míni Ingang og
Utgang. Nugga alla Harmande
og Stuka/ Hjalpa öllum Raude-
stoddum og Yfergiefnum/ Og ef
eitt dínit Moottættis Ský skýlde
yfer mig koma/ epter þíni Bilia/
so gief mæ þolefmæde og Rand.
Blessa þú og etrnei/ allra Etku-
A. 6 legaffe

legaste Fader / 3 Dag og alla
þessa Viku/ Mitt Erfide/ Nær-
ing og Vert minnar Kallanar/ ad
minn Mæda og Erfide verða ecke
til Dngtis / Laista mig skadfasto
lega hugsa um þig z minnast þín/
þær i minnu Niarta behalda / og
þín Otta mætt fyrir Sioonu hær-
fa/ Christelega ad lifa/ og Samu-
hjalplega ad deyja. Þetta veittu
mætt fyrir 3 G B Christi þíns
Gistulegasta Sonar Saker.

Fader vor/ etc.

G B Fader / Guds Son blíðe /
Gud helge Ande þútt / Sem
ad mig soipter Stríðe/ Stalsur/
Dz varst mætt nær/ Bm alla 2 fe-
mætt / Aldreir lætt Drottinn minn/
N. H. Mætt og Niastod þútt /
Nætt

Noerfa fra mier Gitt Giß.

Rvold Bæn a Mannu
Døgum.

Ver þesse Dagur um
hiden/ Allra Goetgiann
aste og Elsku. Næst
Gud og Fader/ A hön
um hese eg fyrer þina stadfastle
ga vakande Mædar Forsöon Gød
urlega vardveissur vered fra öllu
Elfs og Salar Skada og Næsta
sendi/ Þine Myssensene þæla
eg þar fyrer/ af öllu minnu Næro
ta/ Og Grætbæne þig Audmunk
lega/ i Nafne þins Elskulegasta
Sonar / minns Endurlausnara /
Jesu Christi: Fyrergief mier /
O Fader/ þínu Barne/ allt það/
A 7 med

med hværiu eg a þessum Deige i
 Hugrenningum/ Ordum og Berf
 um/ þig stig og móðgæd hese.
 E/ Mýskunfarnasse Gud/ þu sem
 aðert fustur Nædar og Gæsta/
 Mýskur þess dgra blooduga Eausir
 ar. Gællas mýns Endutlausnara
 E/ E/ Berfu mier fyrer þss. Sak
 er Nædagut/ og tilreikna eke mýn
 ar þungu Synder Gælu mæle.
 Mýskuna þig yfer mig/ O þu all
 ra Gæstu. Næstasse Gud. Eg ligg
 þier fyrer þínu Nælagu Auglite/
 med sandurknofoðu Niarta. E/
 Drottinn Gud/ Berfu mier Num
 um. Emdara Nædagut. Snu
 þu Augum þinnar Eodutlegrar
 Mýskunar til mýn / og læt þína
 Nælagu Elessan/ Næst og Væd
 veitstu/

veitslu / A þessare yferstandande
 Noott yfer mig koma. Þarð
 veistu minn Eftama og Samalla
 minna / og allt hvad mitt er / syrer
 allre Nerd z Nassafemum / Sam
 aungva Nradflu edur Normung
 yfer oss koma. Þat þu yfer oss /
 vor Neill / Nialpræde og Nedu
 Biarg / Þppa þig alleina reide
 eg mig : D Gud / under Skugga
 þinna Nandar Bængia hef eg mitt
 Traust. A Nædduge Gud / þugga
 þu og a þssare Noottu / allar N arm
 þrungnar og yfergiefnar Nass
 effur. Sam þinna Bissku þyrkia
 og hughreista alla þa sem freist
 ader og flursader eru / og verðu
 Næddugur allre þinne Ehrifne /
 þeim litla Noop þinna Bfvalora.
 DRotten

Morgun Bæn

Þrotten Gud/Almáttuge Gæð-
er/ I þínu nafne legg eg mig nu
til Svefnis / Læt þína Heilaga
Engla vera míná Vaktara i
frángum mig/ og i ríctan Ljóna
þrú til Eofs z Áru vekja mig upp
áptur / Þíet síe Eof og Dýrd að
Gælfu. Fæder vor/ etc.

Mín Gud er mig elskade / Mín
Jesu þess eg bíð / Sem mig
af Sínd hreinsade/ Og sætla þóð
urek vid/ Níet með N. Ande/ N. af
ande Ástargnooft / N. ljúfe og hía
míet stánde/ N. Blesad: i Nott.

Morgun Bæn a Þrídium.
Dægum.

Mítt Ástúðlegast/ El-
skurkast/ Mítt Ástúðlegast/ Jesu/ Níart.
Níerast/ Enn durlausnare. þínu heit

laga Rafne / og þine dýrmæta
 Elsku hese eg þad að þacca / að
 Myrkra Skugga þessarar Nætut
 hefur eðle kúðað að halda miet
 i Myrkrunum / þu hefur mig a
 Ljfe og Samu Náðarsamlega
 varðveitt / og fyrir þitt Almætti
 láttid mig eirneð lifa fram a þess
 að Dag. Já / þu hefur Willde
 Ræðaste Greifare Daglega Dm
 forgun fyrir miet / og yferskigget
 mig með þine Náð / mörsum þu
 fundsiðum frammar eð eg i neira
 Máta kúð þad Verduglega að
 þacca / myðlu sádur að forskulda.
 Eg meðlieðe / að allt mitt Ljferi
 ne / og öll minn Verð / er eðle ne
 ma Synd og Náanglate : Eð eg
 bið þig / þu láttasteð Errað E

þu / þu sem alls Masskynsins
 Syndet hefur borid / og fyrir þær
 fullu bätt : & vertu mier Aum-
 um Syndara Rædugut og Myss-
 unsamur : Bid þu fyrir mier með
 D'afskatasklegre Andvarpan þitt
 Minneska Gædur / og læt mig finna
 Ræd fyrir þier. & Herra
 Jesu / Læt þitt Heilaga Blood
 & mier aumum Syndara ekkert vera
 þá til Forgiefens. Skioorna mier
 eirneska þessum Deige / fyrir þitt
 Verduga Heilaga Anda / so að eg
 fordíst það Bonda. Þarðveittu
 mig fyrir Verallþareskar Vættum
 og Svissme / og læt mig alltað
 í þitt Ræd og Verndar Skioo-
 le / Hættulausast vera. Drottinn
 Jesu / þæt þu þessu eg i Dag og
 alla

alla Eigna/ min Eigna/ minna
Sál og alla minna / og hvað mitt
er. A sattu þína Blessan stad
fastlega yfir mæ blyfa. Blessa
Verkni minar Kallanar/ og gief
mæ minn deildari Verð: Af þu
Ómsorgun fyrir mæ/ O Jesu/
og verstu alla Eigna mín. Neill og
Níalpræðessu mun eg hær Tíma
anlega / og þar Eilíflega Fulla
nægiu hafa. Fader vor/ etc.

H Alfu: Níarta minnu/ Níbertu
ge nu í Dag/ Gud min/ so þe
le þínu/ þeðnest min blessa Nag/
Min Jesu/ mæ við Eðdu/ Minn
en þín stánde good / Med Anda
þíno Róðstóð blóðu í Ungvæn so
þreppu eg Móðer

Kvöld Bæn a Þridius
Dögum.

Dörnefi kafi eg þitt Na-
fn noogsamlega að upp-
hefja / og þína Elsku
verduglega að þrýsa / O
þu allra Elskulegastu Drottinn
Jesu / þínum Nádardængium
hefe eg það að þacka / að eg með
öllu þvi eg er / og mierz tilheyrer /
hefe a þessum Deige Náðarsam-
lega varðveittur / og frá allri Ang-
ist og Ólucku verndadur vered.
A Drottinn Jesu / minstu mín
og framveigis til hins besta / og
lástu mierz ei a þessare yferkoma
ande myrkvu Noott þína Móss-
unat Sol underganga: Veris D
Milla

Míldurkasta þröðfare / allt til
 míns Líffens Enda / mitt Líffs
 og mitt Althvarf / Míssi eðle
 a mínnar Þröðroðslur / með hvö-
 rum eg hef þe Syndgæð a mote þi-
 er / þröðgæf mér allar mínnar
 Þröðlegar z Þröðlegar Synd-
 er / og veit mér framveiges þína
 Næð og Næðaga Næðstod / so að
 eg vegna þröðnnar Líffu til þín-
 forðest og fíge alla Synd og Líff-
 ing til Syndarennar / Að eg gæfe
 þér alleina Næð i mínni Næð-
 ta / og þig þar Einn Næðro-
 ge / Og i þíne Þröðkæðingu og
 Ditta Næðfastlega fram hálde.
 O þú Líffurkasta Næðra þe
 su / Enn þú fra mér allre Næð-
 mung og Angist Líffs og Sælar-
 Þröðu

Róssóð Bana Þessudögum.

Þessu a þessare Nottu mín Þerub
eg fasta Glot/ að mig ekkert Jalt
hende, D Notteti/ Eg er þessi/ Og
þu ert mín/ Þu ert mitt H. ofud/
Þfergtesdu mig ekkert / sem er ein
Einur a þessu Ekkama: Til þessa
Neilögu Bnda þef eg allt mitt
Traust og Tilflukt: A/ Lat mig
þar ihe hvílast nu i Nott og alla
Ekkama / Blessa þu mín Svefn /
og lat Sætleika þess Neilaga
Nafns Jesu/ gledia mínna Sam.
Bíðhaltu eftir þessum Billa
mínu Ekkert: Set þa Eldlegu og
Neilögu Bakt þessa Eingla i
Erkngum mig / Að eg meige a
Morgun aptur Skadlaus upp-
vakna/ Og þig/ mín D Notteti/
med Gladværum Musi þræssa.
Bana

Morgun Bæn a Midvottudögum.

Bænþeyr mig/ Jesu/-mitt Líf og
Líf/ Þorir skalt þú þú Sat-
er. Fader þú/ etc.

Þú gurest er a Enda / Aftinn
Guds Þedurlig/ Blucku af ried
venda/ Ei fíck þu snerta mig:
Þíef mjer/ O Jesu goode/ Glad
þæra Næld i Noott/ Þvegnum i
þínu Blode / Þa mun mjer þæra
þa roott.

Morgun Bæn a Mid-
Viku Dögum.

 Drottinn Gud Fader og
N. Erra máns Lífs/ Eg
þacka þíer af Þísta
Grúse mikar Sælur fyr
er þad / ad þu hefur a þessare
umlíðesse Noott/ þínar Þedurlig-
rar

var M. Sunar Nende hallded þf-
 er mier/og til þinnar Dyrðar lart-
 ed mig aptur uppstanda. Eg lid
 þig fyrer JESU M. Christum
 þinn Son / Minn Heiljugrafate /
 Lat mig nu a þessum Deige / til
 somu þinnar Næddar Elsku og For-
 sorgunar befaladan vera: Skiovr
 na minnu Niarta / Siñe og Hug-
 reðingum / Orðum og Verðum
 fyrer þinn verduga heilaga Anda/
 so ad eg eckert Illt aðhafest / og
 stigge þig. A Drottinn Almætt-
 uge Gud/ þu ert minn Fader/ Eg
 er þitt Barn/ Þfergief mig ecke/
 Þviad uppa þig er mier fastad
 fra minnar Moðdur Læse / Min
 Lucka og Ólucka stendur öll hær-
 þier: Skule eg a þessum Deige
 eptir

eft þannum Billa Lucku og Med.
 læte hafa / So vert mter þína
 Níastod / ad eg þad ríett bínke.
 En skule nokkur Ólucka yfer mig
 koma / So gief mter Þolefmóde
 þad ad umbeta. I þínu Mafne/
 O Minneske Fader / Þyria eg all
 þad eg stalgjora a þessum Þeigel
 gief þu ad eg máu gjörvöll Vert
 vel framkvæmie / fyrer þína Gode
 urlega Adstod / Þier af Níasta
 stadfastlega þærle / Og med all
 þad / sem þu mter veiter og gief.
 þu / sem þitt hljæded Barn mter
 nægia læte. Drag þu mig fra
 Þeröldessie / og heñar Eyst og
 Gyrndum / Eg gýrnest þana ekle.
 Vertu mter ad eins ekle hrædesgo
 ur miñ Gud i minne Nýd / Þvi
 þu

nær eg hefe þig/ þa hyrde eg hvør
 fe um Nimen me Jord / þu ert
 mter dñt mæfære / en aller Sigm-
 flooder Beralldareliar. — & gief
 þu mið Gud/ ad eg þig. þu sætast
 Elfa alldreí yfergiefe / Vertu
 med mter a þessum Deige og alla
 Týma / og laet mið Elfama og
 Saal/ Mína Veru / Embætte og
 Gots / þíne Fodurlegre Næd be-
 falad vera. — Tak ad þier epter
 þíne myklu Elfu allar Álmur
 og Nædftaddar Mæssefiur/ alla
 Natimþrungna og Nuggunarla-
 sa/ og vertu allra Mæsa Nialp/
 Traust og Næd. Færdi og leiddi
 mig so i þessum Heime/ ad þegar
 eg skal Rísa við þetta Elf / Til
 þu upphæfess verde i Níminen .
 &

a Midvifudögum.

A Martans Fader / Bænheyrdu
mig / og veit mjer mjna Bæn /
I Nafne þíns Sonar I Efu.
Fader vor / etc.

I Mjns Guds Mandar Nafne /
Nu er eg uppstaden / hatts Næd
aldrei mjer hafne / Nialpa mjer
Drotten min / Eg so af þ þinum
Anda / I Dag nu framledest /
Ud eg i øllum Bænda / Bæn I E
fum hugi mest.

Kvøld Bæn a Midvifur
Dögum.

Mæra elskurklaste Gud /
Næduge Fader / þu sem
hefur skapad Dagen til
Erftidis / og Rottena til
Nofldar / Eg vil nu gjefta mig

til Næfndar a þessare Náttur-
 Stundu : En mitt Niarta og
 Samviska vitna fyrer mier / ad eg
 hefe þitt frua Fødur's Niarta
 med mignum Syndum margfalld-
 lega til Reide reitt / Og þess vego-
 na framar þýna Reide / en þýna
 Ræd forskull ad. Samt frem eg
 nu optur til þýn / og bid um Ræd
 og Fjærgiefningu / O Minneske
 Gæder / Burt kasta ecke þýnu
 Bæne i þíne Reide. Minstu a
 þýn etges Ord / ad þu vilst ecke
 Syndugs Máns Dauda / heldu-
 ur ad þa snæ stier og life : Þad
 er mier allt af Niarta leidd / sem
 eg hefe misgiort / Enu þu mier
 Drottin / so verdur mier snued.
 O Minneske Gæder / Taklu nu a
 þessare

Þessare Noottu mig þína Áumu
 Þinga Kind / under Þardveitlu
 þína Mýskunar Þængia. Þernd
 þa miá Lífanna og Sál / mig og
 alla mína: Þertu a þessare dínna
 Noott Gitt fagurt Líðs mínar
 Salar / Og ef nóckur Ólucka
 Þæt edur Nend / Kyllir yferþräng-
 ande að vera / So halltu mier
 ÞKoffen under Þernd þinnar
 Nandar / að mier eckerf Illt að
 Þondum þome. Þardveitlu mig
 fyrer illum og Droolegum Þraum
 um / Fyrer Þnaudsþalegum og
 þungum Þmisorgunum. Mýsk-
 una þig a þessare Noottu yfer
 alla Mesi / sem þu hefur til þín
 Þallad: Þertu Læking þerra
 Sínku / og Mýso þerra Áumu.

Rogud Dan a Midvinterdægum.

I þínu nafne vit eg nu með glö-
du Giede út af sofna/ O Kotteñ/
mín Gud/ Vertu hjar mjer/ Ver-
tu mín Bernd og vak þu stölfur
þjer mjer : Og befala mig þjer /
og bid af Herta / Gættu mig a
Morgun gladað uppvakna / og
giör so frakveiges vid mig / sem
þu villt/ Verde þín Blic. Ver-
tu mjer Rædugur / og læt þína
Mæssum koma þjer mig / Þvi eg
vona a þig. Fader vor/ etc.

Mjá Jesu með mjer vertu /
Mín Fader vernda mig / An-
de Guds æ mjer þjeru / Ræða
þig fröptuglig/ I Morgun mig
af Sofne/ Mía O Kotteñ reisa
væn/ Dlu Olucku Esne/ I Rott
mjer forde hær.

Morgun

Morgun Bæn a Simtu
Dögum.

D Almáttuge/ Sterke og
Bollouge Gud / Elsku-
legaste Minneske Fader/
sem mier hefur fra miá
ar Moodur Lífse/ allt til þessara
nálægu Skundar lifande viðhald
ed: Eg klem nu fram fyrir þína
Guddoomlega Majestatis Aug-
sín a þessare Morgun-Stundu /
z þráfa þig fyrir alla þína Misse-
mseme/sín þu hefur mier a þess-
are umlíðnæ Róottu Födurlega
aundshndt. Þínu Almátte hefe
eg ad þacka/ þad/ ad eg er nu heil-
brygdur aftur uppvaknadur: A
Róottan/ þu veitir mier þusund
falloga Gíassu og Velgjörder /

Morgun Bæn

En eg má með skóorre Míarkans
Nrygd og Angist vidurkieña / ad
eg hefe ecke framgeinged fyrir
þier/nie fremur vered so sem byr-
iade / En Æ þu goode Gud / Min
slu a Arnadar Orð þíns Elsku-
lega Sonar / Míns Krossfesta
Endurlausnara Jesu. Þad er
míer leidd / mín Gud / Já / Þad er
míer af Míarka leidd / ad eg hefe
þig so optlega sigt og móot gad.
Æ Minneske Fader / Strerriegief
míer þo fyrir þíns blessada Náfs-
ns Saker minnar mörðföldu
Sunder / Sqn Mísskunneme þín-
um Þrúle / og burt kassa ecke i
þíne Keide þínu Barne / þu ert
mín Fader / Fra Elgfd er þad
þitt Náfn / Emt mig a þur fína
Næð

Næd hwa pier / og Myrkuna pig
 yfer mig a þessum Deige / Þvi
 sá þu Drottinn min Gud / Min
 Ekkama og Sælu / og allt hvoð
 þín Myrkunar Nond hefur mæ-
 giefed / Befel eg í þína Truföstu
 Guds Nond: Vertu mitt og all-
 ra Mána / sem þig Dæfast & vid-
 urkenna / Lioos og Nialpræde .
 Vertu með mér í öllum mínum
 Verkum / Lættu þau öll í Jesu
 Nafne vel huckast / Ad eg mitt af
 þier utdeilt Braud fyrer mig og
 mína epter þínu Bode af þinne
 Nende með Þacklæte niðtake.
 Bardveit mína Tungu fyrer
 Bondum og Osidsömum Ordum /
 Lætt mig alla þessa Dag í þínu
 Dæfa og pier til Dædar fram,
 B 5 ganga /

Wanga/ mquum Kwunga til Piers
u, Tu / og mier fialfum til Be-
ferdar og Smulhialpar / Syrer
Jesu Christi þins Martkæro
asta Sonar/ Mins Endurlaufu-
ara Sater. Fader vor/ etc.

Geslend nu en upp aptur / Og
Dagsins Lidos fæ fied / Mins
Jesu Minda Kraptur / Mier i
Dag vere med / O Fader i mier
byggdu / Ande Guds leide mig : Ad
mier best alltid byggdu / Alf blesst-
nd Guddoomlig.

Kyðld Van a Simlar

Dogum

Rotten Gud Fader! full-
ut Raddar og Godegyro-
ne / Pu sem andfæner
Mæssense i þusund

211

Eidi/ Nörneð kafi eg þitt Nafn
 nóggsamlega að þrýsa / og þess
 Eof að utbreiða / þu sem hefur
 láted mig þessan Dag fyrir utan
 alla Nafna og Skadsemdir ut-
 enda. A góðe Minneske Fader/
 Taktu nu af mjer til Betalings
 þier fyrir/ þad fullkomna Doffur
 þins Elffulega Sonar Jesu
 Christi/og vertu mjer fyrir þess
 Skuld framveigis Náðugur og
 Mýskunsamur. þu ert mitt Eios
 & eitt sterkt Níalpar Horn/ Tak-
 fu mig nu uppa þíni Náð. Arm/
 míni Gud / þu sem hefur lofad
 að glemma mjer allrei/ mitt Níar
 ta er Angurfullt vegna mína Syn-
 da: A Mýskunsame Gud/ Fyrir,
 gief þu mjer / og gief mjer Einn
 B o glada

gladvarast Ando/ ad eg i sammar-
legu Trunadar Trauste / meige
alltyð falla til þess/ Abba Elfu-
lege Fader. Lat muna Sól stada
sastlega Xoo i þier hafa/ Og þeg
at muni Augu og Eykamans Eimo
er höflast / So hallu D. Willde-
rste Gud þinum Augum mællt
vakande yfer mæ / ad eingest D.
lucta fæne ad henda mig edur snæ-
la. Og gief mig under þina þe-
nilega Forsorgun a þessare Notu-
ðinu Eykama og minna Eal / og
alla migu. E Notuð min þa þou
Þessforgun fyrir mæ / So ad
fyrir öllu þinu og allre Nærmung
vel vardveittur verði / og fyrir þi-
na Nædar Forsöon aptur upp
vakne / Til ad losa þig og Þeg
sama.

Sama. Hugga þu eitnef a þess
 are Noctu allar. Huggvar og
 Harniande Mafneskiur/og laet þa
 alla / sem þitt blessada Mafn/ I
 Mafne þins Elstulega Sonar
 ætalla / þinnar Guddoomlegar
 Nialp. Slutkalande verda. Veit
 muer þína Fodurlega Mod z Nica
 stod / O Goodgiarnaste Fader /
 ad eg fæe so lifad/ ad eg ad Endo
 um minum Dögum / eg þeirra
 Mmadu meigz til tilfrar Noo
 feindar a Minnum hafen verda.
 Hænheyr mig og Mæstuna muer
 min. Gud / þyrr þad tröpsuga
 Mandar. Ord þins Sonar mæns
 giefara IESU Christi.

Fader vor/ etc.

Morgun Bæn

Qvæd er Kvælds ad Elma /
Kiem eg til Hvala. sent / Br
dymum Sorgar. Elma / Stalks
Guddoms Brekingen / 3 Dag
mig færdi i Frida / Sædileg Bærn
den fu / 3 Noct med Eingles
Lide / Ede nter bregdist mi.

Morgun Bæn a Jofu

Dagum.

 Du Afsædelegaste Hiart.
Kærafie Herra JEsu
hvad vart og vel hese eg
a þessare Noctu hvæst
og sofed? Med hvad glødu Hiart
ta er eg nu opfur uppstaden? Eg
þóttu þier fyrer alla. Elma Stalks
fu / sem þu hefur nter Numre
Besællre Mæstiu / so Nædare
samlega

samlega audsýnt/ Og bid þig með
 Narmþrungu Marfa : Fyrer
 gief miter allar mýnar Synder og
 Misgjörninga / með hvortum eg
 hefe allt til þessara nælægu
 Stundar misbroted/ Og stioorna
 i Dag og alla Etna mýnu gior
 völlu Eiferne / og mýnum Ber
 um / So ad eg eckert Jult adhaf
 est edur nockurt Gott forsoome :
 O Rotten Jesu/ Styrk þu mýna
 Tru/ Auf mýna Elsku til þín /
 og gief miter stadfast Traust til
 þíno N. Forlykunar Doodo.
 O Rotten Jesu/ þu sem a þess
 um Deige hefur lafed þín N.
 Ekkama midurleggt i Grofena :
 X / Gief miter þína Nád / ad eg
 mýnar Synder diupt midur grafe
 i þínar

Í þínu blóði / Under / ad
 þar allrei framir meir yfer mæ-
 drottne. Lættu mig í Dag ganga
 í þínu Ljósi / og under Hæf-
 þina N. Engla vörðveitast ve-
 ra. Blessa mig á Læsi og Salu.
 Gættu mig sem Sjáalldur þíns
 Auga / Lættu mig ad þær / so sem
 þitt dýrkeypt Barn. Vertu O
 Jesu med mæi í öllum mínum
 Athöfum; Lætt þar vel luckast.
 Mættu mig og eirni yfer alla
 þa sem stíra við þig hallda / Og
 gæf Éinum og stírhörum sitt
 Daglegt Traud / og þegar vier
 um stíder ad Engingu vörð Læsi
 þínu ganga þá Almenna Daud
 afis Beg. / A Drottne Jesu /
 so lættu þín Dauda vera þa þort
 Læsi.

ept. áskast nær & nær miðe Grof/
 og mjúnum Danda. & Altra sæt/
 áste/ Elsturkæste & Rottast & E/
 fu/ Bæn Næð og Dmælanleg
 Mýskunfeme hefur en á þessum
 Deige/ (húð mæð Medaunfkan /
 og mig en alls Næsta og Skad/
 feme bevarad: Trufastaste E/
 manuel / Hæð Fodurlega Bm/
 sorgun hefur þu fyrir þignum
 Bænum? Hæð mæðdelega og
 Frøftuglega verndar þu þau fyrir
 öllum Öförum? & / ad eg fyne
 ad þion þær (öfullkomlega/sem
 þu fullkomlega með-deilar mæð/
 þær Ást og Ríðrleika/ & & þu
 verr / Eg mæð med Ungurfallu
 Mæðta klaga/ ad eg þig/ þu þær/
 laga Elfa / þær so mæð þær
 & og

Dag med mignum Syndum ang-
 rad og til Reide reidt: **A Drott-**
en Jesu/ Hyrerglefdu miter þad
 samt / fyrer þissa Bnda og dgr-
 mæla Blóds-Saker. Emt og
 þessa Drott / mig þína Áunu
 Barn Kynd / þisse Næd og Bm-
 sorgun befaladan vera / Emt þiss
 Guddoomlega Frid yfer mig to-
 ma/ bæde a Líf og Salmu / ad eg
 meige Lioos Morgun-Dagsins
 med gladværu Niarta fca ad lifa/
 Vertu Nædugur öllum þeim sm
 þig i riettre Tru afalla / Og
 Wessuma þig yfer allan Christin
 doomen: Emt þitt N. Blóð ecke
 verda lif Dnglis a noelram Ma-
 ne. **O Drottæn Jesu/Emtu**
 a þssare Drott Lioos þinnar Gud
 loem

Þoonilegu Mædar, fagurlega rfer
 miet skína / So ad min Sal i
 því liomanda Lioose vake alla
 Skína til þín / Og ad eg fyer
 Truna hase allan min Fagnud
 i þier / þængad til ad eg a þeim
 Ofsta Deige fæ ad sían þig Auge
 lite til Auglitis : Þessa þeide eg
 þig / O min Sæfaste Endurlaus
 vare / Fyer Saker þíns dærmæta
 Kræleika og þína Obrygdanleg
 ra Fyerhetta. Fader vor / etc.

I Morgun / eg hvörn þeide / Er
 Dagen þyria van / Og mig i
 Millde leidde / Min Gud Fader
 er þan / Nafn Son og Helgur An
 de / Næst i Næft til min / Mig
 fyrde þære og Grande / Og forde
 allre þín. Morgun

Morgun Væn a Laugardögum.

Morgun Væn a Laugar- Dögum.

Du Almættiget Mæst-
vinsame Gud/ þu sem að-
ert þa ríette Gader/ full-
ur Mædar og Stæflu.

Ög Numur og Boladur Syndæ-
re / Vidurkænt Admættlega a
þessare Morgun-Stundu þína
Fodurlega Mæd og Mælspræde /
fyrer hvort þu þesur allt til þess-
arar nælægu Stundar / mæst öll
Gott ræfuglega andskudt / bæde a
Sælu og Ege. Ög þess a þig/
D þu Mædar-Ræfaste Gader/ fyr-
er alla þvilga þína Stætanlega
Velgæstninga. A/ Allra Stæflu
ræfaste Gud/ Ög þid þig Mæstan-
lega/

lega / Gief þu mæð ad eg allðres
 þessare þínne sfoorre Náð for-
 gleime / heildur med sýfelloðu Þack
 læke þig þar fyrer vegsame. Læt
 mig alltíð / mið Gud / fyrer þier
 sem þitt Barn i Gudræfne og
 Froðmleika framfara. Fyrergief
 du mæð Æ mið Gud / Eg bið
 þig med Lætum / Fyrergiefdu
 mæð allar mínar Synder og
 Misgjörninga / sem eg hefe alla
 mína Lifsdaga / þessa Diku og
 alltíð / i meofe þier med Hugren-
 ingum / Ordum og Verfum mis-
 broted. Burtkasta ecke i þínne Rei-
 de þínne Barn. Kind / sem sig reido-
 er uppa þa dýrmætu Forþienustu
 þíns einka Sonar Jesu Christi.
 Leid þu mig i þínum Ræðmætti /

þu veist mærl þína staðfastlega
 lofsod. A/ Gæfulege Minneske-
 iadet/ Eg sleppe þier ecke/ nema
 þu blesser mig / og so hljófa þu
 minn Bætt a þessu Deige blessud
 id verda. I þinni Rofne / byria
 þu nu þessan Dag / Vertu með
 mærl / og lausu allt það eg gære
 Bel Luckast / þier til Dýrdar / og
 mærl til Sæluhlýðpar. A þig
 Drottinn vona eg. Blessa eptir
 þine Ræddar Lofun alla minna
 Næring og Afviðu / ad eg fyrir
 mig og minna / hafi minna Dag-
 lega Raundpurft / og laut ecke mitt
 Gæde / þurfa ad leita eptir Brau-
 de. Skulde og so eptir þíno
 um Billa mærl a þessum Deige-
 edur endrarnar / Kross og Moot-
 late /

læte/ Ofsookn edur sliut nockurs
 konar Nerd og Preinging uppar
 falla / þá riettu mier i Bilglum
 mifa. Eynda þína Nialpar
 Nond / So eg sökve ekle / Stid
 mig so eg falle ekle/ Rienn mier ad
 hafa heilagð Þolgiræde / og etna
 støduga Ben a þier. Wyssuna
 þig epter þine Vendanlegre Stær
 sku þfer alla Men / sem þqn lei
 ta og þig Elsta. Bænheyr Nard
 arsamlega alla Naudpreingda og
 nfergiefna / Gief og þeim øllum
 Nialpræd og Nuggun. Gief
 þessu Lande i hvortu eg life Frid
 og Roosend. Lat oss Gæfur
 þinnar Guddomlegrar Stærku/sem
 þu oss þier veiter/ med Þacklæte
 medtaka. Sierdeiles gief þu
 mier

míer þýnum þrá / Það Níasta
sem þig heindre / Elske og þier full
treyste. Yfvergief mig ecke míá
Búd / Því eg vona a þig. Mítt
Líf og Sál / Mína Áru / Enn
bætte og Gots / og allt hvað míer
og mínum tilheyrer / Befel eg nu
og alla Líma i þýnar Guddooms
legu Föðurs Mendur : & Drott
en / Vertu mín Neill og Níalps
kæde / Mínn Adskod og Endur
lausn. Þýner Neilögu Gínglar
setie sítt Þardhald i frýngú mig
og alla mína / So eg frý fra öllu
a þíne Níadar Geimslu allt til
míns Sýdasta Enda vardveittur
verde. Lát míer þessan Dag / so
sem alla þessa umlídna Dýku /
Blessaðan og Farsælán verða / að
E eg

Kvæld Bæn

eg meige / mig af þífe Ræd og
Guddomlegre Nicstod allstjð gled
ia og Huggun hafa. Bænheyr
mig/ O Gud Minneske Fader/fyr
er Jesu Christi þíns Nærskier
asta Sonar Saker.

Fader vor / etc.

Of Gude um Allder Allda/ Er
I mig reiste af Sæng / Næn rief
Kvæld minne vallda / Og hlæfde
med sñnum Bæng / I Dag mei
Synne sñnum/Sialfur geime haf
mig / Og Anda hafs Ast. Bt
mynnum / Bm øll mæn Eassin
Stig.

Kvæld Bæn a Laugar
Døgum.

ps

Hver Mæd og Mýskunse-
 me þu Mædugaste Gud/ og
 Willde. Ráfaste Elfsulege
 Minnefle Gader/ Er so floor sem
 þu stalfur ert / Þad vidurkiefer
 minn Sæl med Martanlegu Þack
 læte a þessare Kælld. Stundu :
 Þyrrer þína Þodurlega Mýskunar
 Nond / Hefe eg a þessum Leige
 og alla þessa umilidna Þíku Mæd
 arsamlega fraa öllum Eljum /
 Þære z Olucku verndadur vered.
 Mýskuna þig þfer mig framveig
 is/ O Minnefle Gader/ epler þíne
 De. Endanlegu Gíastu/ og afma
 allar minnar Misgiorder / Tak
 ecke fra miet / Og afseigdu miet
 ecke þína Mæd og Míastod / minn
 O Kottefi. Þfergiefdu mig ecke
 E 2 þína

þína Barn Kynd/ I misse Nerd /
 fyrer Saker þíns Niartans Son
 ar Niarta Bloods Neilogu Bt'
 hellingar. A miñ D Kotteti I Ge
 su/ Kom þu miet til Niartalpar med
 þisse Kröplugu Fyrerboon og Arn
 adar Orde/ og læt mitt Angistat
 fulla Niarta/ þesse þqu Nuggun
 ar ræku Ord fæa ad þeyra : Fridur
 sie med þier : D Kotteti Gud N.
 Ande/ vertu miñ Ecremeistare og
 hialpa miet i þā mñu Breyf
 leika. D þu Næblessada Preh
 ing/ læt mig under Bængium þq'
 no Guddoomlega Nædar. Skicols
 sem þitt Barn vel vardveittann
 vera / og gefm mig þat a þessare
 dñmu Noddu Dhullati fyrer þllu
 Bæte og Skadsemdum Eyfs og
 Smlar.

Sælar. Mjona Sæl og Ljfa
 ma / og allt þ þan Nandar. Nond
 þefur mier giefed / Befel eg þiñe
 Guddomlegre Fotsloön og Fodur.
 legum Hærlæika. Bat þu / O
 DRotten / Þfer mier / So eingest
 Blucka snerte mig / nie kuste mier
 nockurt Angur edur Droo ad gis-
 ra. So legg eg mig til Grefns
 Dhultur / Mjia Gud / Þvi þu ert
 med mier. Nyl þu mig og geym /
 DRotten I Esu / under þiñe Þur-
 þura Kæpu / og læt mig med Teik-
 ne þāns Hællaga Bloods audkiend
 afi og aðreisðafi vera / Ad eingest
 Elis nie Blucka kuste ad namlægja
 sig til mæn. Nas þiñ Bustad i
 mjnu Hærla / O DRotten Gud
 Neilage Ande / Ad eg ecke i mjn.

um Svefne gleime minnum Guðe.
 edur Syndge i moose hönnum. Þu
 þu Neilaga þrening/ Þier þe
 eg mig nu og alla Eignia/ Vertu
 med miet i Effe og Danda/ Ean
 mig epter aflideni Myrkuren / fa
 ad sin aptur Dags Eiofsed/glad
 an og heilbrygðan / til þins Raf
 ns Heru og Þegsendar. Amen

Þ Þ Þ Þ Rafne.

Fader vor/ etc.

Þ Þ Guð sin Biku þessa/ Þ þ
 Verud geimder mig / Nig
 Sæl gjorde hressa / Næðst Raf
 þin Guddoomlig/ Fader med Heru
 da einum / Og Eicrslum Syni
 þin/ Frels mig fra Myrkra Me
 um / Mædu og Neliare þin.

Bæn þá Madur geingur til Erfides.

Bæn þá Madur geingur
til Erfides.

Du Myrkunsame Gud/
þu sem aðert Gud Ræd
sens og Spekniar/ Krap
far og Styrkleika / Gra
hverjum allar goodar Gæfur/ og
allar fullkomnar Gæfur koma.
Þ þánu Rafne / Byria eg nú
Erfide minnar Kallanar/ hvað eg
ánn þínar Niðstodur fann eðle að
framkvæma. Veit mæ / að eg
mín Overdugleika og Bannmætt
vidurkæfne / Og eg tilreisne eðle
míne Forsoon/ Erfide edur síns
míns Framkvæmd / nokkud það
sem eg gíore edur aðhefst : Því
eg hefse eðert / nema það sem eg

hese af pier / Eg hese eke af
 hinu minsta ad hroosa mier / So
 sm eg hese pad af stalsum mier :
 Par fyrer tiem eg nu til pñ/ade
 ur en eg tek misie Nende til mñs
 Berks / Og bid pig / Gief mier
 piñ Anda/ Anda Bgsdoomsens /
 ad eg forsaallega eg med Grassie
 sñe hegde mier i øllum mñnum
 Bertum: Stioorna mñnum Nene
 dum og styrk mig / ad eg kusie ad
 framkvæma allt pad sem mier af
 pier er befað. An pñ kusum
 vier einles ad orka/ I pier alleina
 Lifum/ Erum/ og hræmst vier.
 A Drottinn Gud / Bæltu eke i
 burtu fra mier/ Kom til mñs/ So
 sem þu komst til Peturs/ þa haf
 var ad sñu Bæle Drætte / Beit
 mier

mier ad eg lære / Hvornest eg a
 Nele misar Kallanar ad utkasta.
 Vertu mitt. Bpphaf/ Stioorna
 misle Framkvæmd/og blesla Enda
 likt mñns Erfides : Hindra þa/
 sem mig vilia hindra/ og Berked
 misia Nanda virðstu ad framm-
 kvæma / Já / þad Berked misia
 Nanda virðstu ad framkvæma.
 Gief mier Nellsu og Frid / Já /
 Gief mier / Mist Gud / Christes
 lega Polemæde/ So ef eitthvad
 mootskædelegt kyske mier til ad
 falla/ad eg þa mistest i saskarleg-
 re Ydran og Gudræfne þess þun-
 ga Straffs/ Er þu lagder uppa
 Adam og hñs Midia vrgna hñs
 Syndas Falls / Ad hafi skuldet
 Sveita sñs Andlites sñs Brans

Bæn epter endad Epside

ds nepfa. Og so eg villest ecke/
Lant mig øll min Verk epter þg-
nu N. Orde framkvæma / Ad eg
fyrer pier i rieltre Tru og hrein-
re Samvitssu jafnað life/og mig
uppa þig alleina reide.

Fader vor/ etc.

Bæn epter endad Epside.

As Enastuge Goodgiarn-
asse Gud / I hvortum
ad er allt vort Nialspæ-
de / an hvors Nædar
og Adstodar viet Eumum eckert ad-
giera : Eg þacka pier af Instá
Grúte minns Niartal fyrer þína
Fædurlega Nædar Nialspæ Nial-
stod/ sem þu hefur mætt a þessum
Deige andstjant / Þvi fyrer niast
þig/

þig / þese eg farslega eckert Gott
 Punnad ad framkvæma / Þviad þu
 alleina þefur vered minn Styrkur
 og Forsloen i øllum mænum Aft-
 þofnum / Þyrrer þig þese eg minn
 Þerk giefad utriett / Nvar þyrrer
 þier þer alleinnasta Lofgiord minn
 Njarta / þier med þid eg þig i allra
 diupustu Andmækt / Ad þu eirne /
 so sm þu þefur þína uppþyriada
 Nand audsgnt mæ / ad þu vilier
 þese fram hollða vid mig / So ad
 eg med øllu þvi eg adþeffst / Þyrrer
 framveiges þier ad þocknast / minn
 um Maunga ad þioona / og þissar
 Blessunar Tjmanlega og Gilsf-
 lega niioofande ad verða / Þyrrer þiss
 Son JESU Christu vorn Drott
 en og N. Gtra. Fader vor / etc.

Morgun Psalmur.

Ton / Dagur i Austre gili/ etc.

Ell þú fund státtu siertu /
Sælar Nægd minn i þe-
su / Gra Gynnum / So
ei mig snertu / i Noott
mig frelster þu / Eftir Soolar
Þypruna / Ad bjda letngdest miet /
Dr Morkrum er hun nuna / Þypr
tuffa / Lof þe þier.

Svefn Daudans Samlags
Þrooder / Sær-bundnum hiekk
miet fast / En Gud / Sem Aft-
ræf Nooder / Ei liet mig tortæno
ast / So skulde ei Skilfing gran-
da / Nic flada Líf og Sæl / Næf
giorde þia miet flanda / Næd nu
eg þad a skal.

Nu hefe eg yfernað / Allt þat
 mitt Nætur Tíð / Og Dags. Lífið
 er upprúfið / Þú gíðest þorðess
 blíð / Guds Þængia Þernd mig
 þakke / Þúft sem einn Fader. Eftið /
 Og mig i Dag uppvakke / Af þvi
 þrúga eg það.

Mitt. Gud og Fader mætur /
 Wíðunarríktur best / Eg veit mig
 ei forlatur / Er mín Þan við þig
 fest / Á lat þín Gíngla Skara /
 Í Dag fæ þín miet gíft / Ad vern
 da og bevara / Þra allre Satans
 Eyft.

Þvo og Helga mitt Níarta /
 Haf þar Wíðkere þitt / Lat þú
 da Þæmli Skarta / Þ Rottan Líft
 erne mitt / Ande þín eg bíð færef
 Í allan Gíðleik mig / Þíð. Þúso.

Morgun Psalmur.

doms Hartad hrære/ Fra Heimisk
unat Villu Sfig.

Lat Villu og Verf min falla/
Vel / Og æ giediaft pier/ Mæna
Bfrietting alla/ Ord þyn og Lög
fæst mæ: Hvad Sæl og Niardad
freinfet/ Hønd þyn godd best tem
pre / Og hvad eg efle og þeinfet /
Af Audans Tilladan fie.

Girn Gud mæ oll Nægd fære
tu/ Ei lat mig fbyggia þig/ Mof
Seifæ vandra verfu/ Bernd min/
forfvara mig / Fra Sooft fære
og Þynum / Fra Safans Grifm
leifa/ Mæ hlaf med Mætte þyn
um/ Mæ Gud/ Og bevara.

Og fel mig Hæstoon þinne /
Folgd veif mæ Eingla þyn/ Vid
mig þyn Egæn ei lifie/ Leid mig og
giattu

giæftu mæn / Þar til mig hiedað
hræter / Þr Heimisens Kvala
Eorg/ Og med Glede ið fæter/ I
eilífa Himna Borg/ AMEN.

Kvöld Psalmureñ /

Med Ton/ Linn Gertr eg best ætre/etc.

Nú Dags ute Tíðin /
útfæringer Dínar mig /
þó Míkra Mægt a
stíðe / Míð Jesu bíð
eg þig/ Vertu mitt Lífos og Lífo
me/ Líf mitt og Sölu gæm/ Þó
Nætur Dógnr að kome / Gífa
mig Fagða þeim.

Míðsingar Míkrasta/ Míg
þó að sækja a/ Lát mjer þitt Lífo
fæð fagna/ Lífa/ frý er eg þa/ An
Nasta

Kvælds psalmur.

Hæsta utast Gefa / Og giefst þú
Svefnefi vör / Alingvæði vill þgef
gífa / Aft þú og Gíffast skíðer.

Þitt breiður Híartad heita / af
hreife Elsku og Náð / Læking
vilt veikum veita : Þú er þitt
Híalpar Náð / Þú frelse od Læ
vissa / Sem erum þú Gíffast
Náð / Þú skulum þú fírf þú
sa / Þú þessare Sýnda Jórd.

O Gud sem Þú er þú þú /
Þú þú nu Kvældsáung míf /
Gíf þú þú an æstí þú / Þú
þú Elskamí / Þú míf
þú Abreida / Þú míf Hí
og Skíool / Og læt mig uppvaft
an leida / Til Lofs þú / Morgun
Gool.

Stignande Gíngla Skara /
Skíallde

Skialld. Borg læt slæ unni mig /
 Fra Myrkra Slægd best bevara /
 Vid eg fyrer I Esu þig. Eg
 befel i Hønd þína / Allt mitt
 Stand/ Sæl og Líf/ Sæst tefdu
 Nialp miter fína / Sem ert minn
 einli Nif.

Læt Synða Þdu lifa / Lægs
 Mund og Høld frá Deyd / Hæra
 læt Huggun fífa/ Nellst þa mæ-
 te eg Deyd. Vtsliettu Handskrift
 alla / Þppgiefdu Skulder miter/
 Sæðan til Himna Hælla/hæf mig
 Gud upp hia þier / Amen.

Vidurkæning Synðarek

ar og hefiar Níart anleg Þdran.

Xico Ton/ Ap dæpre Grygð/ tte.

H Træffug Þnd / Og
hrekkræst Nold / Hvor
liet þekur villt fara ?
Samvitfkuna / so greid'
est Siollo / Gud setur min Doom
ara / Nañ vill miter Eflaust hef
na m / Hvor skal eg Styrk og
Krafta fæ / Moot hönun mig
forsvara.

Eins sm Sandurek Siöonun
med / Synd mæn kafi telast eige /
Arnadar Mañ fæ aungvañ sið /
Er miter Fressan til seige / Nañs
Grind er uppkveikt moote miter /
Mönum Hug Raust su Skilf
ing lier : Fared burt : So Gud
seiger.

Eg er / Þvi verr i þeirra No
op / Og það Registur skrifadur /
Nef

Drummar psalmur.

Hef eg forþient i Helrar. Diup /
Híca þeim vera fastadur / Míne
Tíð hef eg illa eydt / Alla Stund
Hiegoomlega breitt / O Þei / Eg
Þessall Madur.

Mítt Líf er nær til Lífta leidd /
Líðen Límen áan Bafa / Eg
hræðest Kvæla Bæled breitt / Bu
ed mien utan Bafa / Hefe mín er
a Gunda flíkad / Eg hefe forsmæd
Guds Hinnpar. Ræd / Hvar mun
eg Heim. Bon hafa.

Æ / Æ / Mýkels til opt eg hef /
Allt Gott brukad til Gunda /
Kænglættingafia rúfied Skref /
Kæfæd Stíg Nollensens býnda /
Guds Ræd og Willde misbrut
ad / Míeg hafs Þolgiæde foræft
ad / Þad lís eg mien so býnda.

At

Uthugaleyse illu med/ Angar
laust Brøost eg hafde / Eg lifde
sem mitt lyste Gied/ Løstum alls-
kynds mitg vasde / Eg visse Guds
māns Ord og Riitt / En eke
sketle eg par um neitt / Er mēn
Skjolda uttrafde.

Neløste opnast moote miet /
Mætalaust nu ut breidest/ Guds
Matur þess mēn Jlska er / Af
hehe Þess til reidest/ Þad vill med
Bøte betala / Brota mēn eitq.
segðna / So ad miet Gjöldum
greidest.

A / Bei miet Synda illum
Þroon/ D / Hvor mun Lausi miet
bæta? Mið Slæpa-Nect um
Neimfens Þroon/ hier kañ ei neirn
ad sigla / A / Bei / Eg hrædest
harda

Þrunar psalmar.

Hardast Deyd / Hver mun standa
híá mætt i Deyd / Eg Ottast
Dgn Helveta.

I mænna Syndum eg vil samt /
O Drottinn / Blíugur leita / Til
Ninna / Og mitt Niartad kramt /
I Nregdar Tærum bleita / Og
það so / Gud mitt / glefa þier /
Glede Orð mun þa birtast þier /
Ræð munu vðst mætt veita.

A / Ad eg nu til Þrunar / Allt
eins fuus mætte vera / Sem fyrir
ad glóra Syndernar / So munde
Gud mig heyrta. A froorne Gud
forliena mætt / Soorn þa / Eg kufie
siðlfum þier / Blíugur nu frætt
ad bera.

Tak mig til Ræðar lundann
Saud / Til þíns Sonar gior
þeyntia /

þeyntia / Hvor til þess sette sig i
 Raud / Satt vid þig mæd ad flein
 lia / Minst þess hafs dære Drepra
 Þoss / Dunde randur um hardast
 Kross / Synd mig so kunne ei
 freinkia.

Æ Jesu / Jesu / Lamb Guds
 tiuft / Lausn og Borgun mæd tiad
 er / Handskrift sem gjorde Gied
 mitt hriuft / Sturvalla þu af
 mæd / Þíns Þodurs Reide fied /
 þier Þín / Þyret þad þeint i Raad
 til mín / Beit mæd þíns Þin
 skaps Dæder.

Æg fasta mæd fyrer þætur þín /
 Flatur med Þæn og Trega / Eft
 flepper þier Þindin mín / O Jesu
 þu kom snarlega / Af Þorde þínu
 med deil mæd / Mola einum sem
 Nuggun

Andrunar psalmur.

Huggun þier / Eg gledst þá alla
Bega.

Hiartad mitt er af Nörmum
smellst / Níktur á Sorgum Elífa /
af því eg hiet / en ecke hieillt / i þíne
Níktne að bláfa / 2E / 2E / Míssi-
una Numum mier / Eg hiedann
af skal gífa þier / Allt mitt / So
meige eg lífa.

Neimæ / Dísul og Nóllds
Beliyst / Nreint vil eg fyrerlíta /
Þier Ísus / so þat gífet gíft /
Starnan Hiartanu bíta / Mig ei
forlart með Martten þín / Mier
þíns Nóllds Sveila Bókvarn /
Glede / Níalþ gíef að nýla.

So hrepper Þnd mín æðsta
Roo / Afplánast Spnda Róm.

en /

Reumat psalmur.

en / I þínu Orde fífi eg Broo /
Fra Satans Skeptum numen /
Kom IESU / Kom og legg mi
er Lid / Lausafi gíor mig þú
Drot mæn vid / So skilse
Eg Gæll Bid /
AMEN.

